

Oláh András

## [hátrahagytalak]

*hátrahagytalak hiányaimmal  
mint egy anyaghibás kávéscsészét  
kikötöztelek emlékeim tűzfalára  
az összetört ajándékkeret mellé  
jelezve hogy már nem bíznak  
bennünk féltve őrzött tárgyaink sem  
hátrahagytalak megfejtés nélküli  
hajnalainkkal a könyvekkel  
megrakott polcok dzsungelében  
hátrahagytalak viaszos tapintású  
combod emlékével ámító  
suttogásod csók-meleg ízével  
hátrahagytalak betűrendbe szedve  
szerelmünk minden lényeges helyszínét  
hátrahagytalak a titkok magányával  
a csak nekünk szóló szavak örömeivel  
hátrahagytalak szóköz- és vesszőhibák  
sűrűjében a kibogozhatatlan álmok  
betokosodott kísértetével örök  
szomjúságban*

## újraélesztve

*az a nyár a Loire-völgyében talált bennünket  
a lányok ledobtak magukról mindent  
piruló mellük a nappal kacérkodott  
felnyögött a parti fövény  
amikor a legkarcsúbb álomhalász  
lágyan rám ereszkedett*

*halk szisszenés domborította  
tenyerem alá a bőr puha bársonyát  
egyetlen elnyújtott pillanat  
s fönt étvágytalanná vált a nap  
színüket veszítették a testünknek  
feszülő fűszálak is  
segélykérésre sem futotta  
de rajtakaptam  
amint kitartón újraéleszt*



*Zsombori Erzsébet Elengedés című festménye*